

P-5025/03-91

P-5025/03

K 06.09.

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
2. PRIMLJENO
neposr. 12-03-2020 obično
poštom prep. pri.
u ..... prim. .... kn
pristojba .....

DOLAZNA PLOČA SUDA DANA

Broj: Rev-x 840/2018-2

Stavljeno na oglasnu ploču

dana 28. 07. 2020

Skinuto s oglasne ploče

dana 07. 08. 2020

U IME REPUBLIKE HRVATSKE PRESUDA

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jasenke Žabčić predsjednice vijeća, Darka Milkovića člana vijeća i suca izvjestitelja, Viktorije Lovrić članice vijeća, Marine Paulić članice vijeća i Dragana Katića člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Venkanta Tarbuka, Medulinska 2, Poreč, OIB: 35345289439, kojeg zastupa punomoćnik Snježana Gašić, odvjetnica u Zagrebu, protiv tuženice Ankice Krenn, Kvarnerska 6, Umag, OIB: 91018144856, koju zastupa punomoćnik Hrvoje Nikola Cvetković, odvjetnik u Zagrebu radi isplate, odlučujući o reviziji tuženice protiv dijela presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-469/18-2 od 6. veljače 2018., kojom je potvrđena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-5025/03-63 od 27. travnja 2017., u sjednici održanoj 25. veljače 2020.,

presudio je:

Revizija tuženice odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja da mu tuženica isplati iznos od 338.689,49 kn sa zateznom kamatom tekućom od 1. svibnja 2002. kako je to opisano kao pod toč. I. izreke uz naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 138.362,50 kn sa zateznom kamatom, dok je djelomično odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 32.968,00 kn sa zateznom kamatom tekućom od 1. svibnja 2002. kako je to opisano kao pod toč. II. izreke.

Drugostupanjskom presudom pod toč. I. izreke preinačena je prvostupanjska presuda u dijelu pod toč. I. izreke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 53.477,29 kn sa zateznim kamata od 1. svibnja 2002. do isplate i naknadu troška postupka preko iznosa od 126.992,05 kn sa zateznim kamata na način da je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan uz naknadu troška postupka u iznosu od 11.370,45 kn sa zateznim kamata; pod toč. II. izreke odbijena je kao neosnovana žalba tuženice te je potvrđena prvostupanjska presuda u dijelu pod toč. I. izreke kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja za iznos od 285.212,20 kn sa zateznim kamata od 1. svibnja 2002. do isplate i zahtjev za naknadu

troška postupka za iznos od 126.992,05 kn sa zateznim kamatama dok je pod toč. III. izreke odbijen kao neosnovan zahtjev tužiteljice za naknadu troška sastava odgovora na žalbu.

Protiv dijela drugostupanjske presude (toč. II. izreke) kojim je potvrđena prvostupanjska presuda tuženica je izjavila reviziju sadržajno ukazujući na odredbu čl. 382. st. 1. toč. 3. ZPP-a, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka te zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom da se pobijani dio presude ukine i predmet vrati drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Prema odredbi čl. 392.a st. 1. ZPP-a u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ovoga Zakona revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

U revizijskoj fazi postupka predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 285.212,20 kn sa zateznim kamatama na ime ulaganja u poslovni prostor tuženice u čijem je zakupu tužitelj bio.

Suprotno tvrdnji tuženice tijekom postupka pred drugostupanjskim sudom, kao i tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom, nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a na koju ukazuje revizijom. To stoga što su u pobijanom dijelu drugostupanjske presude kao i u tom dijelu prvostupanjske presude navedeni valjani i jasni razlozi o svim odlučnim činjenicama koji imaju podlogu u utvrđenom činjeničnom stanju, a ti razlozi nisu proturječni sadržaju spisa, pa je moguće ispitati zakonitost i pravilnost tih odluka.

Tuženica bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a počinjenu pred oba suda vidi u tome da nižestupanjske presude nemaju razloga o odlučnoj činjenici da je tužitelj izvršio ulaganja u poslovni prostor tuženice, jer da sudovi uopće ne uzimaju u obzir navod iz tužbe da je ulaganja vršio zajedno sa suprugom kao i iskaz tužitelja da je u predmetnom poslovnom prostoru djelatnost obavljala tvrtka tužitelja na koju su glasile režije. Stoga revident smatra da je u pobijanoj presudi ostalo neobrazloženo je li tvrtka sudjelovala u izvršenim ulaganjima u poslovni prostor tuženice.

Tužitelj u tužbi niti u svom iskazu nije tvrdio da je ulaganja u poslovni prostor vršio zajedno sa suprugom ili preko svoje tvrtke, već je u historijatu tužbe predložio kao dokaz saslušanje supruge na okolnost svoje ponude prema tuženici radi razrješenja njihovog spora. U svom iskazu tužitelj (list 203. spisa) je jedino tvrdio da je uredno podmirivao režije koje su glasile na njegovu tvrtka koja je predmetnom poslovnom prostoru obavljala djelatnost.

Stoga neosnovano revidentica ističe da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a.

Pogrešna primjena materijalnog prava postoji kad sud nije primijenio odredbu materijalnog prava koju je trebao primijeniti ili kad takvu odredbu nije pravilno primijenio (čl. 356. ZPP-a).

Budući da se u reviziji niti ne navodi odredba materijalnog prava koja nije primijenjena, a trebalo ju je primijeniti, odnosno koja nije pravilno primijenjena, navedeni revizijski razlog nije obrazložen.

Stoga taj razlog nije uzet u obzir, sukladno odredbi čl. 386. ZPP-a kojom je određeno da u reviziji stranka treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi, te da se razlozi koji nisu tako obrazloženi neće uzeti u obzir.

Ujedno se revidentica poziva na revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava kao posljedice pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Revizijski navodi kojima se osporava pravilnost takvog utvrđenja nisu od odlučnog značaja, jer se radi o činjeničnom utvrđenju, a utvrđivanje činjeničnog stanja ne može biti predmet revizijskog ispitivanja, budući se revizija ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 385. st. 3. ZPP-a).

Slijedom navedenog, kako ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP-a odbiti reviziju kao neosnovanu.

Zagreb, 25. veljače 2020.

Predsjednica vijeća:
Jasenska Žabčić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA
Ovlašten službenik:
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

